

ב"ה

אין ליכט
פון תורה

ספר

הפקעת שערים
חלק א'

לשון הקודש ואידיש

573

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשנ"ט לפ"ק

כעזרת השם יתברך

קונטרס
הפקעת שערים

חלק א'
והוא:

קול קורא'ס
שיצאו לאור נגד
מפקיעי שערים
בכשרות המאכלים

יצא לאור על ידי

התאחדות בתי דינים דארצות הברית

חודש שבט תשמ"ד

ברוקלין נוא יארק

בעזרת שם יתברך

קונטרס הפקעת שערים

בולעטין # 1

לא תעמוד על דם רעד!

- לא עת לחשות!!!

צעקת הדל תקשיב ותושיע!!!

באנו לעורר על השערוריה הנוראה בענין הפקעת שערים שנהוג פה במדינתנו מנהג אותיות גיהנם שנהוג אצל הבעלי בתים ממציאי מזון הכשר הן אצל בעל בתי חרושת והדעסטריוטערס ("סיטונאיי") ההאלסעיילער'ס והריטעלערס ובפרט מוכרי הבשר הכשר הן בשר בהמה והן בשר עוף והחלב ושאר מיני מאכלים שצריכים הכשר שעל חשבון ותירוץ ההכשר מייקרים את השער באופן מבהיל ונורא, וישנם בכמה דברים ובארטיקלען כגון בשר בהמה ועוף שעולה בכמה מאות אחוזים יותר על הבשר הלא כשר, וכן בגבינה, ושמנת.

ועליהם נאמר שבכל יום ויום ממלאים כריסם מעדני, בפרט שהציבור אוכלי "הכשר" מבורכים עם משפחות גדולות כן ירבו, וביניהם כמה מהראשי המשפחות שהם

ט. מפני מה מתים תלמידי-חכמים בלא זמנם? מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי-תורה ויראת-שמים. (אבות דרבי נתן פרק כט).

י. מה שכתוב בתנחומא ראה, דהרבה כשרים היו בדור כמו נח ונמחו עם הדור, הטעם שנמחו אותם הכשרים משום שלא מחו, מה שאין כן נח ש=חיה בהם כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בבראשית-רבה על הכתוב שנאו בשער מוכיח. (החיד"א בחומת אנך פרשת נח).

יא. תלמידי-חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי-תורה ויראת-שמים. (אבות דרבי נתן פרק כט)

אינו זוכה לעשות תשובה

יב. אחד מהדברים שלפי גדל החטא אין הקדוש-ברוך-הוא מספיק בידו לעשות תשובה, מי שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מחה אלא יניחם בכשלונם. (רמב"ם הלכות תשובה, פרק ד, הלכה א).

נלקה בצרעת

יג. מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת. (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו).

כל יהודי שנרצח - נזקף על חשבונו

יד. ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מחה, וכל מי שספק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר

תלמידי חכמים לומדי הכוללים וסתם עניים שמייגעים למצוא טרף לביתם, והללו מוצצים דמיהם דמים תרתי משמע ועליהם נאמר "ראיתי דמעת העשוקים ואין להם מנחם". (קהלת) כי בעווה"ר אין למי לדבר "ויד השרים והסגנים במעל" (נחמ"י) והללו גורפים להם הון ומתעשרים על חשבון גזילת העניים והרבים, כי הפקעת שערים לייקר את השער בפרט בדברים שהם צרכי נפש הוא איסור גמור, **וכל העושה כן הוא רשע גמור** כמבואר במגילה י"ז שעליהם נאמר "שבור זרוע רשע" ועיי"ש בפירוש רש"י שעליהם אמר דוד המלך עה"ש (תהילים ז) "יארב במסתר כאריה בסוכו יארוב לחטוף עניי וכו', וכו', עיי"ש.

אותם **מפקיעי שערים** כאשר מתים אסור לקרות בנים הנולדים על שםם כמבואר ביומא (ל"ח ע"ב) תוספות ד"ה. דלא מסקי בשמייהו, ועיין בשו"ע חו"מ (סי' רל"א סעיף כ"ה) כל המפקיע שערים, הרי זה כמלוה בריבית ועובר על וחי אחיך עמד, ובמלוה בריבית ידוע מה שאמרו חז"ל שענשו חמור מאוד **שאינו קם לתחיה**, וככופר באלקי ישראל (ב"מ ס"א ע"ב. וביו"ד ח"ב סי' ר"ס) עיי"ש.

וז"ל הרמב"ם (ה' גניבה פ"ח סעיף כ) **חייבים בי"ד להעמיד שוטרים בכל מדינה ומדינה... ופוסקים השערים... וכל מי שמפקיע את השער ומוכר ביוקר מכין אותו וכופין אותו ומוכר כשער השוק. עכ"ל.**

ומופסק בחו"מ (סי' רל"א סעיף כ"א) וזה לשונו: כל המפקיע שערים שמוכר יותר מהראוי רשאים להלקותו ולענשו כפי הראוי עכ"ל.

וז"ל הרמב"ם (בהל' מכירה פי"ד) אבל בית דין חייבין לפסוק
השערים להעמיד שוטרין לכך. ולא יהי' כל אחד ואחד
משתכר כל מה שירצה אלא שתות בלבד יפסקו להם
בשכרם. ולא ישתכר המוכר יתר על שתות עכ"ל.

ועיין עוד בזה באור החיים (סי' רמ"ב, סעיף א' במגן אברהם
 סק"א ובאר היטב סק"א) **לענין מייקרי שער הדגים שנכון**
לתקן שלא יקנו דגים איזה שבתות (וראיה ממשנה סוף פרק א'
 דכריתות, צמח צדק סי' כ"ח, וכ"כ הפרי"ח במנהגי איסור ס"ק ס"ו, ובית הלל
 י"ד סי' רי"ח וכו'), עכ"ל.

ועיין עוד בערוגת הבשם סימן מ' אות ד', בית שלמה
 יו"ד סימן כ"ט בהג"ה מבן המחבר, שכתב להחזיק דברי
 הצמח צדק הנ"ל, וכן כתב בחבלים בנעימים ח"ג או"ח סי'
 י"ב אות ב', תורת חיים סי' רמ"ב, שו"ת חת"ס ח"ז סי'
 נ"ז, שו"ת כתב סופר או"ח סי' ל"ח, ערך השולחן סי'
 רמ"ב אות ג', שו"ת מבי"ט ח"ג סי' מ"ט, מגן אברהם סי'
 תרנ"ו סק"א, אליהו רבא שם סק"א, שערי תשובה שם
 סק"ב, ספר מילואים לדבר הלכה סי' נ"ד באריכות,
 ובסימן ט' **בענין העמדת ממונים על השערים שלא**
להוקיר מחיר בשר כשר עיין שם. יד שאול סימן רי"ח
 סק"ג, לבושי מרדכי מהדו"ת סימן מ"ט עיי"ש.

הנה בעלי המכשירים הנותנים הכשרים לבעלי בתים
המפקיעי שערים, הרי הם נעשים שותפים לדבר עבירה
הזה עם בעלי המפקיע שערים.

על כן מהראוי להתארגן ולעשות תקנה לתקן העוולה של
 הפקעת שערים.

א. שלא לתת "הכשר" אלא אם כן בעה"ב מתחייב שלא להפריז על המחירים. כתקנות חז"ל. (ולהלן יש דוגמא של סעיף המחירים כנספח להסכם הכשר).

ב. להסיר ההכשר מכל מי! שלא יסכים לקיים תקנה זו. כי לאור האמור הנ"ל העסק עם מאכלים כשרים הוא לא דבר הפקר לקבוע מחירים כמה שרוצים וצריך בזה להתנהג כדיני התורה המבואר בחו"מ הנ"ל.

ואותם בעלי המכשירים שאינם מתחשבים עם זה אזי צריך לשאול מורה הוראה אם יש לסמוך על הכשרים של בעל המכשירים הללו כיון שהם שותפים לעבירה של הפקעת שערים כנ"ל, ועליהם נאמר זורו רשעים מרחם (יומא ל"ח, פ"ב).

ומי שאינו מקיים דיני התורה בזה הרי הוא בכלל כל הנ"ל וראו לקנסו ולא ליתן לו הכשר ולא לקנות ממנו.

וע"ז באנו עה"ח ד' שבט תשמ"ו

התאחדות בתי דינים דארצות הברית

בולעטין # 2

אל הקהל! הביטו וראו!

מצינו לנכון להראות להקהל ההבדלים הגדולים במחיר בין מאכלים כשרים ללא כשרים^א והביטו וראו הפקעת שערים עד היכן מגעת.

כבר נתברר בראיות ברורות שמעשי ההכשר ושכר המכשירים עולה רק איזה פרוטות בלבד. לפונט בשר ועוף - ופרוטה או שתיים למצרכי חלב

תגובות

מודעה ואזהרה רבה

מטעם התאחדות בתי דינים דארצות הברית

קריאה הזועקת עד לב השמים

פרק א

הכל תלוי במזל, וכן הוא ענין שאנו עסוקין עכשיו בו, דבר העומד ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בו, דבר שעליו אמרו חז"ל עונשים קשים ומרים ואין יום הכיפורים מכפרת עליו ואינו קם בתחיית המתים ונחשב ככופר בעיקר כל ביטויים הללו ועוד נאמרו על הדבר הזה שכה הרבה מצוי.

(א) ראה בולעטין דף המחירים בקונטרס מחירים כשרים כהלכה.

מועטים המה העבירות שיכולין להתדמות לעבירה זו המקיף את האדם כל רגע ורגע מימי חייו בלי הרף, ולכל עבירה נגזר עליו עוד הפעם כל העונשים המרים ומאררים הנ"ל.

העון הגדול הזה הוא הנקרא בש"ס: הפקעת שערים!!!

ועכשיו הוטל עלינו להושיט להקורא ביאור ענינו ומציאותו בחיי היום יומית מקור חומר העון וענשו - וחובת הרבנים לעמוד על המשמר - ומאן הם הרבנים שבכחן וחיובן לשבר מלתעות רשע.

פרק ב

הפקעת שערים

פירושו: להעלות מחיר מאכלים ומשקאות יותר מהמדה שהורשה על פי התורה (רשבי"ם ב"ב ד: ד"ה מפקיעי ופי"ה רגמ"ה שם, רש"י תענית, י' ע"א ד"ה אפקועי, רש"י ב"מ עד:).

ענינו: ענין הפקעת שערים: ההיפוך מאשר חושבין המון העם כי מאכל המונח ברשותו בידו למכרו במחיר שיעלה על לבו. האדם הנהו תחת ממשלת התורה ומצותיו המכוונין כל דרכי והנהגת חייו וגם ברכושו הפרטי איננו בעל הבית הגמור ועליו לציית ולקיים פקודי וציווייו של בעל כל העולם כולו שהוא הבורא יתברך שמו שעליו אמר הכתוב, לי הכסף ולי הזהב. וברגע שמועל באשר נצטווה עליו הרי הוא **כופר בעיקר** כאומר אני הנני בעל הבית על שלי ואין על אחרים עלי כלום. ואיני קם בתחיית המתים

שיושב בשמים ישחק עליו אם הוא בעל הבית לעצמו אז יקום מעצמו בכחו ועוצם ידו. ואפילו יום הכיפורים אין מכפר על זה כי חטא נגד בני אדם ועבירות שבין אדם לחבירו אין מתכפרין. ועון זה חמורה פי אלף ורובה נגד שאר דברים שבין אדם לחבירו כי למי יחזיר ממון הנגזל הלא גזל את הרבים וכמו שיבואר לפנינו.

ואשר על כן ידעו כל הסוחרים ומוכרים כי נתונים המה במתג ורסן גם בעולם המסחר תחת שלטונות השם יתברך ואסור להם בכל חומר האיסור להעלות המחיר של כל דבר יותר ממה שניתן לו רשות מאת הקב"ה אשר גילה סודו ביד עבדיו הנביאים בעלי הש"ס - ורמב"ם - וש"ע והעומד על דעתו לומר בשרירות לבי אלך ומי יאמר לי מה תעשה הנה גבוה מעל גבוה שומר ולבסוף יעלו בו מה שהזהירו חז"ל על מפקיעי שער יתמוטטו נכסיו בעוה"ז ויבוזו זרים חילו - ובשם רשע יקרא שתפלותיו נדחין החוצה - תואר הכי מכוער ומושפל ביותר גם אצל חדל האישים יקבל "כופר בעיקר" - ולנצח נצחים יאבד זכרו ולא יקום בתחית המתים עם שאר כלל ישראל.

אבל הנזהר יתברך בכל השפעות טובות אשריו בעוה"ז עושר ואושר - וחיי עד לעוה"ב אשריו ואשרי חלקו.

פרק ג

מחיר (פרייז) הניתן באופן כללי לכל סוחר או מוכר:

א. המוכר אל ישתכר יותר משטות בדברים שיש בהם חיי נפש כגון יינות שמנים וסלתות בד"א במוכר סחורתו מיד בלי טורח אבל חנוני המוכר מעט מעט שמין לו טרחו

וכל יציאותיו ומותר עליהן ירויח שטות (ב"מ מ: רמב"ם ה' מכירה פי"ד ה"א חו"מ רל"א כ'), שו"ע הרב ה' משקלות סעי' טו"ב).

ב. בין הדברים שאסור לעשות משום הפקעת שערים, כתבו נאומים שלא יהא אדם מפחיד בני אדם לומר תבואה מועטת בעולם (ס' המקח לרה"ג שער ס'). וכן אסור לתגר למנוע עצמו ולהתאחר מלמכור מה שיש אצלו מפני פחד הפקעת שערים, ולא יאחר עצמו מן השוקים (שם).

פרק ד

עונש המפקיע שערים:

א. בשו"ע הגר"ז ה' משקולות (דף תת"ע) סעיף ט"ז וז"ל:

קשה עונשין של מדות ומשקל יותר משל עריות שא"א למודד או לשוקל שקר לשוב בתשובה הגונה מפני שגזל את הרבים ואינו יודע למי יחזור שאף שאמרו יעשה בהם צרכי רבים אין זו תשובה הגונה עכ"ל.

ב. בשו"ע חו"מ סימן רל"א סעיף י"ט וז"ל:

עונש המדות והמשקלות קשה מאוד שאי אפשר למודד או לשוקל שקר לשוב בתשובה הגונה והרי הוא ככופר ביציאת מצרים עכ"ל.

ג. בבאר היטב שם ס"ק ט"ז וז"ל:

מפני דכל המעוות במדות הוא מסתיר דרכו שלא יביטו בו בני אדם ומהקב"ה אינו מתיירא בחשבו שאין השגחת הש"י על מעשה בני"א וכל הכופר בהשגחה כופר ביציאת

מצרים ששם נתברר גודל ההשגחה שנגלה עלינו השיי בכל אותות ומופתים שעשה למצרים. שם.

ד. בשו"ע הגר"ז ה' משקולות (דף ת"ע) סעיף י"ז וז"ל:

וכל המפקיע השער ומוכר ביוקר ה"ז כמלוה ברבית שעובר על וחי אחיך עמך ורשאי לענשו ולקנסו כפי הראוי לו (רמב"ם פ"ד ה"ו מה' מכירה מברייתא צ' א', סמ"ע סימן רל"א ס"ק מ"ג).

ה. פוק חזי מה שנאמר בריבית יו"ד סימן ק"ס סעיף ב' וז"ל:

כל הנותן ברבית נכסיו מתמוטטים וכאלו כפר ביציאת מצרים ובאלוהי ישראל עכ"ל.

ו. וסיים על זה השל"ה (מס' חולין) וז"ל:

ומי זה הוא שיאבד כל הנ"ל עבור כסף הנמאס, עכ"ל.

פרק ה

חובת הבית דין והרבנים

א. ברמב"ם הלכות גניבה פרק ח' ה"כ וז"ל:

חייבין בית דין להעמיד שוטרים בכל מדינה ומדינה ובכל פלך ופלך שיהיו מחזרין על החנויות ומצדקין את המאזנים ואת המדות ופוסקין השערים. וכל מי שנמצא עמו משקל חסר או מדה חסרה או מאזנים מקולקלין יש להם רשות להכותו כפי כחו ולקנסו כפי ראות בית דין לחזק הדבר. וכל מי שמפקיע את השער ומוכר ביוקר מכין אותו וכופין אותו ומוכר כשער השוק:

ב. בשו"ע הגר"ז הלכות משקולות (דף תת"ע) סעיף י"ז וז"ל:

וכן חייבים להעמיד ממונים על השערים שלא ירויח כל אי מה שירצה שאסור לאדם להרויח בדברים שיש בהם חיי נפש כגון יינות שמנים וסלתות אלא השטות (מלבר שהוא חומש מלגיו) וכל המפקיע השער ומוכר ביוקר ה"ז כמלוה ברבית שעובר על וחי אחיך עמך ורשאי לענשו ולקנסו כפי הראוי לו בד"א במוכר סחורתו מיד בלא טורח אבל חנוני המוכר מעט מעט שמין לו טרחו וכל יציאותיו ומותר עליהן ירויח שטות, עכ"ל, ועיי"ש באריכות גדול.

ג. וע"ע בשו"ע הגר"ז סעיף ט"ז וז"ל:

וחייבים ראשי הקהל להעמיד ממונים שיהיו מחזרים על החנויות עכ"ל.

ד. מוכרי דגים שמייקרים את השער, נכון שהקהל יתקנו שלא יקנו דגים איזו שבתות עד שיעמוד השער על מקומו, אף על פי שמבטלים על ידי זה מצות כבוד שבת בשבתות אלו (שו"ע צמח צדק הישן סי' כ"י, ע"פ משנה כריתות ח"א במעשה שעמדו קנינן בדינר זהב והקיל להם רשב"ג: מג"א סי' רמ"ב ס"ק א. ועיי' ערוך לנר כריתות שם ושו"ת כתב סופר או"ח סי' לח בשם החת"ס ובהגהות חת"ס לשו"ע סי' רמ"ב שדחו הראיה מכריתות).

פרק ו

הקולר תלוי בצוארי הרבנים המכשירים

כי בידם למחות על בעלי בתי חרושת המקבלים הכשרים מהם לקבוע השער על פי דין תורה, ולהם בוודאי לא שייך התירוץ של חסרון ידיעה.

כך אמרו חז"ל על כל מי שיש בידו למחות באיזה ענין שיהי' ואינו מוחה:

נתפס על אותו עון

א. כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מוחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כלו נתפס על כל העולם. (שבת נד:)

ב. מתוך שהיה לו לפנחס למחות לחפני ולא מוחה מעלה עליו הכתוב כאלו חטא. (שבת נה)

ג. חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפס באותו עון. (רמ"א ביורה-דעה סימן שלד סעיף מח).

נקרא רשע

ד. באותה שעה עמדה מדת הדין ואמרה לפניו אף הצדיקים שבתוכה כתב על מדתם יי"ו של אֵם יי"ו - !מות. השיב הקדוש-ברוך-הוא ואמר לה למה? אמרה לו מפני שלא הוכיחו את בניך בדברי תוכחות ולא אמרו להם לבל יחטאו. השיב הקדוש-ברוך-הוא גלוי וידוע לפני שאם היו מוכיחים אותם לא היו שומעין להם. השיבה מדת הדין

אף-על-פי שלא היו מקבלים מהם היה להם להוכיחם. מיד שתק הקדוש-ברוך-הוא וחשב את כל הצדקים שהיו באותו הדור בירושלים כרשעים, ונשתלחו על ירושלים ששה מלאכי חבלה וחבלו. (אותיות דרבי עקיבא א).

ה. מי שבידו למחות ולא מחה נתפס על חטאו וזה דבר ברור מדברי רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושין כן. (חנוך מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו).

ו. בן-אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר וגוי ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו, הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש. (יחזקאל ג).

מת קודם זמנו

ז. אבנר נענש (בהריגה) מפני שהיה לו למחות בשאול ולא מחה. (סנהדרין כ).

ח. באותה שעה עמדה מדת הדין ואמרה לפניו אף הצדיקים שבתוכה כתב על מדתם תייו של דם, תייו - תמות. השיב הקדוש-ברוך-הוא ואמר לה למה? אמרה לו מפני שלא הוכיחו את בניך בדברי תוכחות ולא אמרו להם לבל יחטאו. השיב הקדוש-ברוך-הוא גלוי וידוע לפני שאם היו מוכיחים אותם לא היו שומעין להם. השיבה מדת הדין אף-על-פי שלא היו מקבלים מהם היה להם להוכיחם. מיד שתק הקדוש-ברוך-הוא וחשב את כל הצדיקים שהיו באותו הדור בירושלים כרשעים, ונשתלחו על ירושלים ששה מלאכי חבלה וחבלו. (אותיות דרבי עקיבא א).

ישראל למוטב כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין כל ידיו.
(ילקוט שופטים סח).

טו. רשע שמת בשביל חטאו ולא הוכיחו הרב על חטאתו
דמו נדרש ממנו. (יחזקאל ג)

מקולל הוא מן השמים

טז. מי שיש ספוק בידו למחות ואינו מוחה הקללה
תלויה בו. (ירושלמי שבת פרק ה).

יז. למד אדם ולמד, ושמר ועשה, והיה ספק בידו למחות
ולא מחה הרי זה בכלל ארור - לא למד אדם ולא עשה ולא
שמר ולא למד לאחרים ולא היה ספק בידו למחות ומחה
הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא-רבה כה)

יח. רב המחניף למי שמלא עונות בשביל בצע כסף שבידו
ואומר לו "צדיק אתה" ראוי שיבואו עליו כל הקללות
שבתורה, (ילקוט דברים תשצג).

יט. למד אדם ולמד, ושמר ועשה, והיה ספק בידו למחות
ולא מחה הרי זה בכלל ארור, (ויקרא-רבה כה).

גזירות רעות עליו

כ. אין הגזרה אלא על מי שיש בידו למחות ולא מחה,
(ילקוט רות על הכתוב וימת אלימלך).

כא. בשעת גזר דין אף-על-גב ששורת הדין שצדיקים
ימלטו מן הדין מכל מקום יש מקום למדת הדין להפך
הגזרה רעה גם על ראש הצדיק על-ידי שלא הוכיח העם.
(שבת נד. אותיות דרבי עקיבא א).

נקרא מחלל שבת - אוכל טריפות - ועובר איסור נדה - ומפקיעי שערים

כב. ולסיום הדברים אעתיק מה שכתב הלוחם הגדול מורנו רבי חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים (דף ו:) וזה לשונו: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקד ה' על מעשי אנוש ועל פעלות אדם שיחפש וימצא כתוב: **צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא-אלקים זה עבר על נבלה וטרפה ושעטנז, קדוש זה עבר על אשת איש**, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הדור תמים פעלו, ויענהו ה' בסערה: הלוא היה בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע, מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו', עד כאן לשונו.

עונש עוברי עבירה על ראש הרבנים יניח

כג. על-ידי מניעת מחאה לומדים הכשרים לעשות כמעשה הרשעים (ונעשה כעין מנהג ישראל תורה) נמצא שענש עוברי עברות המחריבין על חשבון הרבנים שמונעין המחאה. (רש"י סוטה מא:)

פרק ז

המוחה בעוברי עבירה ופורצי גדר זוכה:

לחלקו של הקב"ה

א. כל המוכיח חברו לשם שמים זוכה לחלקו של הקדוש-ברוך-הוא, ולא עוד אלא שמושכין עליו חוט של חסד. (תמיד כח)

ב. כל מי שיש בידו יכלת למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש-ברוך-הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחריו כמו שעשה לפינחס. (ראשית חכמה, שער הקדשה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל)

זוכה לאריכת ימים

ג. כל ההוא בר נש דמקני לה לקדשא בריך הוא לא יכיל מלאכא דמותא לשלטא בה כשאר בני נשא. (זהר הקדוש, חלק ג, דף כט:)

ממתיק הדינים והגזירות

ד. מוכיחי הדור להחזירם למוטב ממתיקין הדינים ומרבים שלום בעולם, (לקוטי עצות - ערך תוכחה)

תוכחה מרבה שלום - היפוך דעת בעל הבית שתוכחה מביא מחלוקת

ה. מוכיחי הדור להחזירם למוטב ממתיקין הדינים ומרבים שלום בעולם, אבל כשחס ושלום הרע של הדור גובר עד שמקלקל התוכחה והמוסר מזה נתקלקל שלום העולם ועל-ידי זה נעשה גרוש חס ושלום ונעשה מחלקת בעולם. (לקוטי עצות - ערך תוכחה)

לעתיד לבא ישב במחיצת פנחס זה אליהו

ו. גדול הרודה עב רינים ומקים לא תגורו יזכה למחצת פינחס המקנא ורעה אליו לא תאנה. (פתחי-תשובה סימן שלד בשם בכור שור)

גודל שכר המתוכח

ז. אבל מי שמוכיח חברו שיחזר בו נוטל ברעות אותו המתוכח אם קבל עליו וחוזר בו גם הוא מקבל ברכות. (ילקוט דברים תשצג)

זוכה למלכות

ח. מבאר בש"ס (סנהדרין קא:) שירבעם בן נבט זכה למלכות על שהוכיח את שלמה המלך עליו השלום.

בזה תלוי הגאולה

ט. ראה עיני ספר חזיונות כתובים באצבע מיד הקודש רבנו הרב חיים ויטל זצוק"ל בכתב ידו ממש ושם נאמר דרבנו האריז"ל היה מזהירו תמיד ובחלום ידבר בו שירבה דרשיו להוכיח לעם ולהחזירם בתשובה ובזה תלויה הגאולה, ואין קץ לשכרו. (מחזיק ברכה להחיד"א ארח-חיים רצ)

זוכה עד סוף כל הדורות

י. כל מי שיש בידו יכלת למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש-ברוך-הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחריו כמו שעשה לפינחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל)

ועכשיו על הרב המכשיר להתבונן היטב בכל הנכתב לעיל, הלא דרשות הללו דרשו חז"ל, וכל המפקפק בדבריהם כופר ואפיקורס הוא אליביי דכל הרבנים

כמבואר ברמב"ם ה' תשובה דמי שאינו מאמין בדברי חז"ל מין ואפיקורס הוא.

ואיך אפשר בעולם שרב המכשיר הרואה כל דברי חז"ל הללו לא ירתע לאחור מלעזור ולתת יד למפקיע שערים אשר כפי שכתבנו לעיל קבעו חז"ל עונשם שאינם קמים לתחיית המתים ונחשבים ככופרים באלקי ישראל, והרבנים המסייעים להם או אפילו רק אינם מוחין ומפריעין מחשבותן ועצתם נוטלים חלק כחלק עמהם (ולפעמים הכל).

נבצר עמנו להבין המציאות לסתירה הגדולה הלזו (הרבנים מאמינים לדברי חז"ל ואעפ"כ מושיטין יד עזרה להרשעים מפקיעי שערים) שאין לה פתרון כלל.

איתן תקוותינו שהרבנים יאזרו חלציהם לצאת בראש המערכה לשבר מלתעות הרשעים מפקיעי השערים עד שיתוקן הדבר ויתבססו שערי ומחירי המאכלים ומשקאות על מכונם הראוי.

מבואר בחז"ל דחורבן בית שני הי' בעונות שבין אדם לחבירו

ובזכות החיזוק והביצור חומת המצוות שבין אדם לחבירו נזכה במהרה לראות בבנין בית שלישי המקוה בב"א.

בעה"ח יום ח"י שבט תשמ"ו, פה ברוקלין ניו יארק

התאחדות בתי דינים דארצות הברית